

خداوند راه خدمت به دین‌اش را در جلو شما باز می‌کند

شماره پرسش: ۵۸۹۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۷/۸ ۰۷:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام استاد. جوانی ۲۳ ساله هستم. چند سالی است که با بیماری سختی دست و پنجه نرم میکنم. طبق آخرین نظر پزشکان بیماری من هیچ راه درمانی ندارد و کاملاً مرا جواب کرده اند. بیماری به حدی بد است که از بردن نامش شرم دارم و تنها اینو بگم از بیشتر فعالیت های اجتماعی و گروهی محروم هستم. تقریباً تا ساعت ۱۲ ظهر از خونه نمی توانم خارج بشم و باقی ساعات روز باید نزدیک خانه باشم و خیلی دور نشم. (تحصیل-تفریح-مسافرت-ازدواج-شغل مناسب و...از همه اینها محروم هستم). یعنی شرایط جسمی من اجازه انجام این امور را نمی دهد. من هیچ اعتراضی به خالقم ندارم و راضی به خواست او هستم. حال در حواستی از شما دارم: من با این شرایط خاص چطور می توانم برای دین و جامعه ام مفید باشم؟ نمی خوام پوچ و بی فایده باشم و منتظر مرگ. علاقه زیادی به علوم دینی دارم. کتب و نرم افزار حوزه را تهیه کردم و گاهی هم با دوستان مباحثه می کنم. به نظر شما من با این شرایط تا چند پایه درس بخونم تا شاید بتونم به دین خدا خدمت کنم؟ من چطور مورد رضایت امام زمان قرار بگیرم؟ و هر توصیه ای که دارید لطفاً از این حقیر دریغ نکنید. تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: شما در حدّ توان خود در کنار راضی بودن از تقدیر الهی، دروس حوزوی را به خصوص بعد از ادبیات و مقداری فقه به تفسیر قرآن و روایت پردازید خداوند راه خدمت به دین‌اش را در جلو شما باز می‌کند. موفق باشید